

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 9 και 13 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης από ελαττωματικά προϊόντα (1), την έννοια ότι απαγορεύεται η ερμηνεία εθνικού δικαίου ή πάγιας εθνικής νομολογίας κατά τρόπο που να επιτρέπεται στον ζημιωθέντα να ζητεί την αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο χρησιμοποιήθηκε πράγματι για τον σκοπό αυτό, εφόσον ο ζημιωθείς αποδεικνύει απλώς τη ζημία, το ελάττωμα του προϊόντος και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του ελαττώματος αυτού και της ζημίας;

(1) ΕΕ L 210, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Milano (Ιταλία) στις 30 Ιουνίου 2008 — Crocefissa Savia κ.λπ. κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca κ.λπ.

(Υπόθεση C-287/08)

(2008/C 236/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Crocefissa Savia, Monica Maria Porcu, Ignazia Randazzo, Daniela Genovese, Mariangela Campanella

Ευαγόμενοι: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Direzione Didattica II Circolo — Limbiate, Ufficio Scolastico Regionale per la Lombardia, Direzione Didattica III Circolo — Rozzano, Direzione Didattica IV Circolo — Rho, Istituto Comprensivo — Castano Primo, Istituto Comprensivo A. Manzoni — Rescaldina

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί ο νομοθέτης κράτους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θεσπίζει διάταξη που, ενώ θεωρητικά αποτελεί διάταξη για αυθεντική ερμηνεία, έχει στην πραγματικότητα καινοτόμο περιεχόμενο και, ειδικότερα, μπορεί να προσδώσει αναδρομικά στην «ερμηνευόμενη» διάταξη διαφορετικά αποτελέσματα από τα αποτελέσματα που της προσέδιδαν προηγουμένως η κρατούσα νομολογία των δικαστηρίων ουσίας και η πάγια νομολογία των ανώτατων δικαστηρίων;
- Επηρεάζεται η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα από τη δυνατότητα χαρακτηρισμού της μεταγενέστερης διάταξης όχι ως νέας διάταξης με αναδρομικά αποτελέσματα, αλλά ως γνήσια

ερμηνευτικής, με δεδομένο ότι ο χαρακτηρισμός αυτός είναι σύμφωνος μόνο με την ερμηνεία την οποία προσέδιδε στο αρχικό κείμενο η μειοψηφία της νομολογίας των δικαστηρίων ουσίας και η οποία όμως έχει απορριφθεί επανειλημμένα από τα ανώτατα δικαστήρια;

- Επηρεάζεται, και, αν ναι, πώς, η εκτίμηση, είτε στη μία είτε σε αμφότερες τις περιπτώσεις αυτές, του συμβατού μιας τέτοιας διάταξης με το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα με τις αρχές που διέπουν τον χαρακτηρισμό της δίκης ως «δίκαιης», από το γεγονός ότι διάδικος είναι το ίδιο το Δημόσιο και ότι η εφαρμογή της μεταγενέστερης διάταξης επιβάλλει στον δικαστή να απορρίπτει τις αγωγές ή προσφυγές κατά του Δημοσίου;
- Ποιοι είναι, ενδεικτικά, οι «επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος» που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν, ενδεχομένως ακόμη και κατά παρέκκλιση από την απάντηση που θα έπρεπε να δοθεί κανονικά στα παραπάνω ερωτήματα 1, 2 και 3, την αναγνώριση αναδρομικών αποτελεσμάτων σε μια διάταξη νόμου που εφαρμόζεται στον τομέα του αστικού δικαίου και στις σχέσεις ιδιωτικού δικαίου, έστω και αν οι σχέσεις αυτές έχουν συναφθεί με δημόσιους φορείς;
- Καταλέγονται μεταξύ των λόγων αυτών ορισμένοι οργανωτικοί λόγοι σαν αυτούς που παρέθεσε το ιταλικό Corte di Cassazione στις αποφάσεις του 618, 677 και 11922/2008 για να δικαιολογήσει, αναφερόμενο ιδίως στην ανάγκη «διεκπεραίωσης μιας ευρύτατης οργανωτικής αναδιάρθρωσης», την έκδοση της ρύθμισης για την ένταξη στο Δημόσιο του διοικητικού, τεχνικού και βοηθητικού προσωπικού των φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης έξι σχεδόν έτη μετά την ίδια την ένταξη;
- Εν πάση περιπτώσει, οφείλει το εθνικό δικαστήριο να προσδιορίζει, εφόσον ο εθνικός νόμος σιωπά, τους «επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος» που θα μπορούσαν —σε περίπτωση εκκρεμοδικίας και κατά παρέκκλιση από την αρχή της «ισότητας των όπλων κατά τη δίκη»— να δικαιολογήσουν την έκδοση ρύθμισης με αναδρομική ισχύ, η οποία θα ήταν ικανή να ανατρέψει την έκβαση της δίκης, ή, αντιθέτα, πρέπει το εθνικό δικαστήριο να περιορίζεται να εξετάζει το συμβατό με το κοινοτικό δίκαιο των λόγων μόνο στους οποίους έχει στηρίξει ρητά τις επιλογές του ο νομοθέτης του οικείου κράτους;

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Λουξεμβούργο) στις 7 Ιουλίου 2008 — Ειρήνη Μπογιατζή, σύζυγος Βεντούρα κατά Deutscher Luftpool, Εταιρίας Luxair SA, Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και Le Foyer Assurances SA

(Υπόθεση C-301/08)

(2008/C 236/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation